

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 ноември 1979 година*

По дело 25/79

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно Протокола от 3 юни 1971 г. относно тълкуването от Съда на ЕО на Конвенцията, подписана в Брюксел на 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право от Cour de Cassation (Касационния съд) (Трудовоправна колегия) на Франция, по производството, висящо пред този съд между

Sanicentral GmbH, Saarbrücken (Федерална република Германия)

и

Rene Collin, Still (Франция),

относно прилагане на членове 17 и 54 от Конвенцията от 27 септември 1968 г.

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н А. O'Keefe и г-н А. Touffait (председатели на състав), г-н J. Mertens de Wilmars, г-н Р. Pescatore, г-н Mackenzie Stuart и г-н G. Bosco, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti

секретар: г-н S. Neri, докладчик,

постанови настоящото

Решение

1. С решение от 10 януари 1979 г., получено в секретариата на Съда на 12 февруари 1979 г. френският Cour de Cassation (Трудовоправна колегия) е отнесъл до Съда на ЕО преюдициален въпрос по Протокола от 3 юни 1971 г. относно тълкуването от Съда на Европейските общности на Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право (наричана по-долу „Конвенцията“) относно тълкуването на членове 17 и 54 от тази конвенция, която в съответствие с член 62 от нея е влязла в сила на 1 февруари 1973 г.

Този въпрос е бил повдигнат в хода на дело, отнасящо се до нарушение – на 8 декември 1971 г. – на трудов договор, съдържащ клауза, определяща подсъдност на германски съд, между френски работник, живеещ във Франция, и

---

* Език на производството: френски.

германска компания, която го е наела във Федерална република Германия, независимо от каквото и да е установяване.

Този трудов договор е бил сключен на 27 октомври 1971 г. и съдебното производство е започнало на 27 ноември 1973 г.

2. С оглед на тези факти, Cour de Cassation пита дали клаузата за определяне на подсъдност в случай на трудови договори, сключени преди Конвенцията или пък „доколкото те засягат защитата на наемни работници, тези разпоредби се отнасят до самата същност на споразуменията и следва да се прилагат само по отношение на последващи договори”. Cour de Cassation съответно е формулирал следния въпрос:

„Следва ли при прилагане на член 54 от Брюкселската конвенция, член 17 от тази конвенция да бъде тълкуван като означаващ, че когато съдебно производство е започнало след 1 февруари 1973 г., клаузи за определяне на подсъдност, включени в трудов договор, сключен преди 1 февруари 1973 г., които биха били разглеждани като нищожни по действащото вътрешно законодателство по това време, следва отсега нататък да се считат за действителни, независимо от датата на споразуменията между страните и датата на изпълнение на въпросната работа”.

3. От този въпрос следва, че Cour de Cassation правилно приема, че трудовото право попада в материалния обхват на Конвенцията и че спорът, произтичащ в резултат на трудов договор след 1 февруари 1973 г., е предмет на Конвенцията и в частност на член 17 от нея, относно пророгацията на компетентността.

4. С оглед на това, че трудовият договор е бил прекратен на 8 декември 1971 г. и че съдебното производство е започнало на 27 ноември 1973 г., т.е. след датата на влизане на Конвенцията в сила, Cour de Cassation е заинтересован за смисъла на член 54 от Конвенцията, който предвижда, че „разпоредбите на тази конвенция се прилагат само по отношение на съдебни производства, които са образувани и по отношение на документи, официално съставени или вписани като официални документи след влизането им в сила” и пита дали клаузата в трудов договор за определяне на подсъдност, която би била разглеждана по френското законодателство преди 1 февруари 1973 г. като нищожна, възстановява своята действителност след датата на влизане в сила на Конвенцията.

5. На този въпрос е уместно да се отговори, като се посочи, от една страна, че Конвенцията не засяга правилата на материалното право, и от друга страна, че Конвенцията цели да определи подсъдността на съдилищата на договарящите се държави във вътрешния правен ред на Общността по отношение въпроси в областта на гражданското правосъдие, като националните процесуални закони, които се прилагат по отношение на разглежданите случаи, не се прилагат по въпроси, регулирани от Конвенцията в полза на нейните разпоредби.

6. Поради своето естество, писмена клауза за определяне на подсъдност, която фигурира в трудов договор, представлява избор на подсъдност; такъв избор няма правно действие до момента, в който започне съдебно производство и

придобива значение едва на датата, на която е даден ход на съдебното производство.

Следователно, това представлява датата за целите на преценката на обхвата на такава клауза по отношение на приложимите в този момент правни разпоредби.

Съдебното производство е било образувано на 27 ноември 1973 г. и следователно Конвенцията се прилага в изпълнение на член 54 от нея.

Действието на този член на практика е, че единственият съществен елемент за да се прилагат правилата на Конвенцията към спорове, отнасящи се до правоотношения, създадени преди датата на влизане в сила на Конвенцията, е това, съдебното производство да е било образувано след тази дата, каквото е положението в настоящия случай.

7. Следователно отговорът на въпроса поставен от френския Cour de Cassation (Трудовоправна колегия) следва да бъде, че членове 17 и 54 от Конвенцията следва да бъдат тълкувани като означаващи, че в съдебно производство, образувано след датата на влизане в сила на Конвенцията, клаузите за определяне на подсъдност, включени в трудови договори, сключени преди тази дата, следва да бъдат считани за действителни дори в случаите, когато те биха се считали за нищожни по действащото национално право в момента на влизане в сила на договора.

По съдебните разноски

8. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становище пред Съда, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, поставен от Cour de Cassation (Трудовоправна колегия) с Решение от 10 януари 1979 г., реши:

Членове 17 и 54 от Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право следва да бъдат тълкувани като означаващи, че в съдебно производство, образувано след датата на влизане в сила на Конвенцията, клаузите за определяне на подсъдност, включени в трудови договори, сключени преди тази дата, следва да бъдат считани за действителни дори в случаите, когато те биха се считали за нищожни по действащото национално право в момента на сключването на договора.

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 ноември 1967 година.

Подписи